

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an LEI 1000
Pe șase luni " 500
Instituții, Cluburi și Proprietari " 2000
Un număr vechi " 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directorii-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director: AL. MUNTEANU

Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

Directia 3,25.00,
Telefon: Administrația 3,25.00
Redacția și provincia 3,25.00

O chestiune de program și alta de tactică

A trecut și a șasea Balcaniadă. Publicul respiră ușurat. I s'a luat o piatră de pe inimă.

E cazul deci, ca încheind acest capitol al manifestărilor internaționale, să completăm ce s'a scris până acum, cu unele observații.

Înainte de toate, o problemă de hegemonie. În mai puțin de un an ne-am învins toți adversarii, de cari ne leagă raporturi regulate, în ce privește activitatea echipei naționale. În mai puțin de un an, am completat palmareleșul cu victorii asupra: Poloniei, Iugoslaviei, Greciei și Bulgariei. Victoriile folosite, dacă ne gândim că înainte de a ne măsura cu țările din Apusul îndepărtat, avem unele mici socoteli de pus la punct cu vecinii noștri.

Încheiat acest ciclu de victorii, ce rămâne dar de făcut? Iată întrebarea care se pune.

Noi credem că nu se poate renunța la un program, înainte de a avea asigurate foloasele unui calendar mai bun. Chestiunea programului de fotbal nu este numai o problemă de orientare, de dorințe, ci și o problemă de posibilități. Renunțăm să joci cu: Jugoslavia, Grecia, Bulgaria, Polonia, dacă ai siguranța altor întâlniri și în special cu țări ca Austria, Cehoslovacia, Italia. Ori nici una din țările acestea nu are pentru moment cea mai mică posibilitate să introducă în program un match cu România. Abia isbutesc să facă față obligațiilor impuse de competițiile, în cari se găsesc angajați.

Afară de acest argument practic, nu putem lăsa să se acrediteze impresia, că înfinit mai folosite sunt întâlnirile cu adversarii superiori din capul locului. Noi avem nevoie de matchuri, cari să alcătuiască o emulație.

Educația fotbalistică nu se face în matchurile echipei naționale, ci în primul rând, în cadrul întâlnirilor de club. Să nu credeți că 11 jucători ai noștri, înfățișând odată la doi ani echipa Austriei pot profita mult. E adevărat că folosește publicul, care vede un match mai frumos, completându-și educația fotbalistică.

Întâlnind Jugoslavia de pildă, înpinsi de rivalitatea existentă între noi, echipa noastră națională face un efort maxim, de natură să asigure un standard nou de evoluție.

Problema aceasta a programului internațional nu se pune deci simplist, de pe o zi pe alta.

Acei cari socot că este cea mai justă politică sportivă s'o rupi brusc cu

adversarii față de cari te găsești în rivalitatea vecinătății și a contactului regulat, greșesc.

Aceasta în ce privește situația de moment. Pentru viitorul îndepărtat însă, este obligatorie orientarea fotbalului românesc în spre occident.

Să revenim puțin la matchul de acum două zile și să facem observația că pentru prima oară echipa României a prezentat un desechilibru între înaintare și apărare.

Am avut pentru prima oară o înaintare mult superioară apărării.

Infinit superioară. Aproape că în ultimă analiză eram liniștiți. Că înaintarea va marca — în orice caz — mai multe puncte de cât va primi apărarea.

Deosebirea între aceste compartimente provine din marea diferență a capacității tactice.

Înaintarea a știut ce a vrut în tot timpul celor 90 de minute.

Nu ne reamintim, în jocul cu Bulgaria, faze în care înaintarea noastră să nu fi conceput o acțiune, care să-i procure câștig de teren.

Că la sfârșitul acestor acțiuni n'au fost întotdeauna shoturi periculoase, aceasta ține mai mult de eficacitate. În general, înaintarea noastră a lucrat cu un gând comun: o cât mai intensă consumare a apărării bulgare.

Planul a reușit atât de bine, încât au fost momente ca în prelungirile jocului Ripensia-Crișana — când scorul ar fi putut lua proporții, apărarea bulgară fiind epuizată.

Cu toată această superioritate în atac, au fost momente de panică la poarta României.

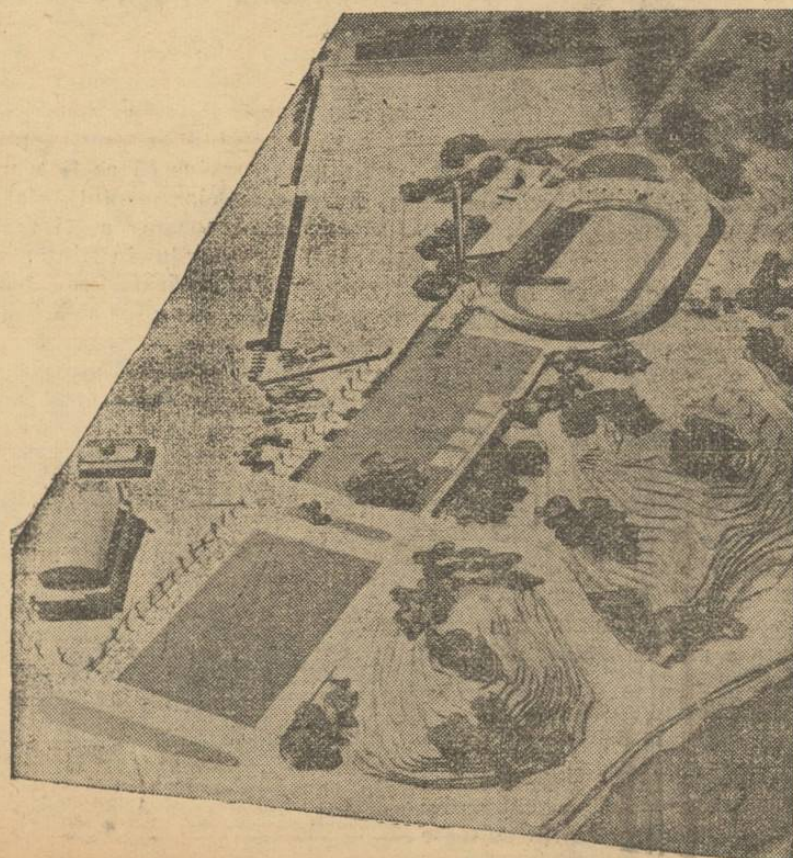
E și explicabil. În apărare nu am avut nici o metodă. De multe ori l-am văzut pe Albu dincolo de Szanislo sau pe Burger și Albu în același loc. În alte momente am văzut întreaga noastră apărare pe linia de centru sau a ceea ce apărare retrăgându-se în fața înaintării bulgare, care nu câștiga atâtea teren prin propriile ei acțiuni, cât prin spațiul liber pe care îl provoca retragerea de neînțeleas a defensivei noastre.

Dacă în Balcaniadă și în matchul Jugoslavia-România aveam o apărare care să aibă același simț tactic cași înaintarea, goalaverage-ul echipei României ar fi fost mult mai activ.

LIS.

Cine va organiza Olimpiada anului 1940?

Finlanda și-a depus candidatura și o susține cu vitejie
Sosirea în România a colonelului Martola din Helsingfors

Planul stadionului olimpic ce se construiește la Helsingfors

Se vor găsi, poate, unii cititori care să suradă, citind titlul acestui reportaj. Într'adevăr, la prima vedere, s'ar zice că ne aflăm în treabă, ocupându-ne de rosturile Olimpiadei anului 1940, când nu s'au încheiat încă socoteli Olimpiadei anului în curs.

Intervalul de 4 ani, care desparte două Olimpiade, reprezintă, însă un capitol de timp destul de modest, când e vorba de organizarea unei competiții sportive atât de vaste. Dovadă preocupările și eforturile, pe care le cheletește depe acum mica republică a Finlandei, pentru a obține organizarea jocurilor.

Mica țară dela Marea Baltică duce, în momentul de față, o îndârjită luptă de argumente, pentru a convinge forurile sportive din întreaga lume că Finlanda și-a căș-

123 medalii de bronz și de argint, obținute la diversele olimpiade, la atletism, la nație, box, sky, tir, iupite, etc.

4) La număratoarea totală a punctelor, Finlanda a fost mereu în locurile prime.

Mai departe celelalte răspunsuri, indică avantajele pe care le-ar găsi țările participante, — transport convenabil, viață etnină, valută scăzută, etc. — în organizarea olimpiadelor la Helsingfors.

Dincolo de pledoaria prospectelor, d. col. Martola ne-a arătat că la Helsingfors, oraș care numără 250.000 de locuitori, s'a început construirea unui mare stadion olimpic, care va putea adăposti 60.000 de spectatori.

La remarea noastră că sportiva capitală a Finlandei ar putea face să nu facă față numărului imens de atleti și de vizitatori străini, d. Martola ne-a replicat că echipele concurente ar putea rămâne pe vapoare — cum s'a făcut la Amsterdam — fiindcă Helsingfors este port la Marea Baltică.

Părăsindu-ne, d. col. Martola ne-a mai informat că a avut, zilele trecute, o audiență la A. S. R. Principei Nicolae, căruia l-a adus respectuos la cunoștință misiunea cu care a venit pe meleagurile noastre.

D. col. Martola va solicita acum o întrevvedere cu d. G. Plagino, distinsul președinte al U. F. S. R., și membru al comitetului olimpic internațional.

Din parte-ne, îi dorim izbândă. Participarea noastră la o olimpiadă disputată la Helsingfors, e, în orice caz, mai puțin problematică decât o... fugă până în Japonia.

ION BOERU

D. col. A. E. MARTOLA

duese să dilueze această... bunăvoință, printr-o contra-propagandă, viguros susținută și condusă cu multă abilitate.

În acest scop, o serie de personalități ale vieții publice finlandeze, au luat drumul Europei, pentru a crea, în toate țările bătrânului continent, un curent favorabil organizării Olimpiadei 1940 la Helsingfors.

Pentru țara noastră misiunea aceasta a revenit d-lui colonel A. E. Martola, șef de stat major al Gărzii Civice din Helsingfors.

D-sa ne-a vizitat la redacție, însoțit de d. J. Tossavainen, membru al comitetului olimpic finlandez, solicitându-ne sprijinul pentru cauza finlandeză.

D. colonel Martola ne-a vorbit multă vreme. Poate două ore. Dar mai cu seamă a lăsat să pledeze, în locul d-sale, prospectele de propagandă ale finlandezilor.

Unul din ele, cuprinzând o întrebare și 8 răspunsuri, e deosebit de sugestiv. *Warum die Olympischen Spiele 1940 nach Finnland?*

Și răspunsurile urmează:

1) Finlanda este o țară sportivă
2) Din 1906 și până acum, Finlanda a participat la toate olimpiadele.

3) Sportul finlandez deține 62 victorii și medalii de aur, precum și

Un bir comunal pe sport !

Abia întors dela Cernăuți unde a condus echipa reprezentativă și și-a plimbat câteva vedete ale clubului său, președintele districtului București a avut o surpriză neplăcută.

De fapt au fost două surprize. O vizită și o adresă. Adresa aparține primăriei municipiului București, iar vizita s'a datorat unui reprezentant al primăriei municipiului București. În adresă se anunța, politicos, districtul că e obligat să perceapă un leu de fiecare bilet la toate matchurile de fotbal, ea impozit comunal, iar vizita avea de scop să facă mai eficace adresa.

Amândouă au provocat stupefacție. Altă taxă? — au tresărit delegații de grupuri, aflați pe culoarele districtului. Reprezentantul municipiului — ca să arate că nu e de glumă — a cerut chiar să i se pună la dispoziție un tablou cu numele și adresele cluburilor de fotbal din București.

Nu știm întrucât s'a conformat districtul adresei simandicoase a primăriei municipiului. Nu știm nici cine de pe la direcția financiară a

municipiului a avut năstrușnica idee de a impune footballul. Stim numai că cerința este arbitrară, ilegală. Sportul — poate nu se știe pe la primărie — nu a fost niciodată impus ca cinematografele. E adevărat că primăria percepe o taxă la biletele de cinematograf, la tramvai și la mai nu știm ce. Sportul a fost totdeauna privilegiat. Până acum era impus cu un anemic 5 la sută, iar acum în urmă, noia lege a O. E. T. R., votată, sancționată și promulgată — deci lege în toată regula — a scutit sportul și de acest 5 la sută.

La spectacolul sportiv Statul nu este în drept să le ia nici un ban. Cu atât mai puțin deci comuna. Cine a făcut legea aceasta a O. E. T. R., a văzut — puteți fi convinși — mai departe decât percepții comunale, de vreme ce a scutit de orice bir manifestările sportive.

Iată deci ne se pare bizară adresa primăriei și, mai ales, de ce nu înțelegem emoția districtului.

i. v.

Programul Zilei Sporturilor

Serbarea se va desfășura la O.N.E.F. în prezența M. S. Regelui

În ultima sesiune, comitetul U. F. S. R., de comun acord cu reprezentanții federațiilor de specialitate și ai O. E. T. R-ului, a stabilit programul zilei sporturilor, care după cum se știe se va desfășura în ziua de 8 Iunie, (după amiază), pe stadionul O.N.E.F.

Programul va cuprinde: defilarea tuturor sportivilor din Capitală, o demonstrație de gimnastică a școlii de jandarmi din Oradia Mare, o demonstrație a Federației de gim-

nastică, programul urmând a fi completat cu probe de rugby, handball, atletism, etc.

La Ziua Sporturilor va asista și M. S. Regele

Ca în toți anii, Ziua Sporturilor se va desfășura în prezența M. S. Regelui care cu această ocazie va decora cu Meritul Cultural pentru sport, diferite personalități ale misiunii sportive românești.

Konrad povestește o vizită la sediul lui „Liverpool F. C.”

Cum este instalat un club englez. Impresii la antrenament Moravuri engleze

Peste câteva zile sportul românesc va trăi încă un eveniment. Este vorba de vizita pe care o va face Capitalii noastre echipa engleză „F. C. Liverpool”, prima echipă engleză care vine în România.

Găsim interesant, în preajma acestui eveniment, să dăm câteva detalii asupra organizării footballului englez, cu atât mai mult cu cât el este atât de puțin cunoscut la noi și cu cât aceste date le definim dela Eugen Konrad, antrenorul Ripensiei, care a însoțit echipa națională a Austriei, atunci când a întreprins faimosul său turneu în Anglia.

Konrad a vizitat, cu acest prilej, sediul și instalațiile clubului Liverpool, despre cari ne-a povestit următoarele:

LA SEDIUL LUI LIVERPOOL

F. C. Liverpool — se-a spus Konrad — este o echipă profesionistă cu o vechime de peste 50 de ani. Orașul ei de reședință are o populație de peste 600.000 suflete și numeroase cluburi sportive. În football are două mari echipe pe profesioniști încastrate în prima ligă engleză: F. C. Liverpool, echipa aristocratică și „Everton”, echipa muncitorilor.

F. C. Liverpool, ca toate echipele profesioniste engleze, este o societate pe acțiuni, cu firmă înregistrată după toate legile comerciale.

Echipa care este de aseară ospetela Capitalei se numește „Football Club

Liverpool Limited”. Numele acesta sonor strălucește în firmă luminoasă deasupra porții terenului clubului.

Interesant și acest teren. Din stradă este o clădire oarecare cu trei etaje.

ARENA

Arena este prevăzută pe cele două laturi ale sale cu uriașe tribune de beton. În dosul porților sunt trepte de beton acoperite. Tribunele acoperite adăpostesc comod 25.000 spectatori, iar capacitatea de lucru a întregii arene este de 75.000. Atât tribunele cât și treptele sunt în imediata apropiere a arnei, pentruca jocul să poată fi urmărit perfect și pe timp de ceață. Ziaristii au o loje specială, cu compartimente prevăzute cu telefon, pentruca matchul să poată fi descris direct la tipografie. Deaceia nu m'am mirat când eșind dela match am găsit în centrul orașului edițiile speciale ale ziarelor cu descrierea completă a jocului și cu neliștitele comentarii.

Sub tribuna se află cabinele pentru jucătorii, prevăzute cu o baie modernă, care are șase dușuri și două bazine. Un bazin are 5 m. pe 5 și 125 adâncime. În bazinul mic jucătorii fac baie cu sodă, căci s'a verificat că băile cu sodă măresc înțelegerea de acțiune.

INSTALAȚIILE

În fiecare dimineață, jucătorii sunt cercetați de medic care vine la ora 9. Medicul — un roșcovan mic și îndesat

(Continuare în pag. III-a)

Noul recordman național de viteză în automobil IORGU GHICA ne vorbește despre strălucita sa ispravă

Ce declară ceilalți protagoniști ai încercării

Titlul de recordman național de viteză în automobil a intrat anul acesta în patrimoniul unui pilot de mare clasă, unui sportiv de rasă, care, în decursul anilor a luptat cu sânguină și tenacitate la ridicarea la un nivel convenabil a automobilismului românesc.

George Ghica sau cum îl numesc întimii și prietenii săi, Iorgu Ghica, realizatorul celui mai proaspăt dintre recordurile naționale, campion autentic, are un trecut care nu a fost prea mult afișat din cauza excesivei lui modestii.

Pentruca ocazia a venit, ne vom permite să dăm noi la vază câteva Iorgu Ghica a ascuns, chiar dacă acest lucru l-ar nemulțumi.

ALERGATOR INTERNAȚIONAL

Pe timpul când automobilismul lăncezea în țară, Iorgu Ghica a activat, — și încă cu destul succes, — în străinătate. A concurat în mai multe probe internaționale de viteză pură, clasându-se totdeauna, onorabil.

Revenind în țară, deși sportul ce

il pasiona nu-și începuse activitatea el și-a conservat trăsura de curse și a fost primul care a răspuns la apelul organizatorilor, în ziua când s'a pus pe tapet, o cursă de viteză. Și, bineînțeles, niciodată nu a lipsit de la sosire.

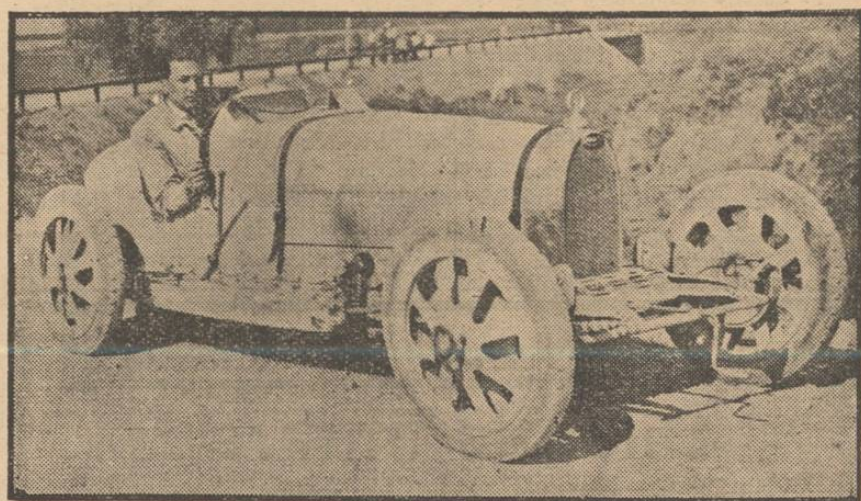
Datorită unui nefericit concurs de împrejurări, el nu a putut scoate în relief, din anul trecut, limita posibilităților lui, căci înainte de „Marele premiu al orașului Brașov” și-a fracturat un picior, iar în cursa internațională dela Feleac, motorul i-a cedat în momentul când înainta irezistibil.

RECORDMAN AL ROMÂNIEI

Ghinioanele nu l-au înspăimântat și Iorgu Ghica nu a desarmat. Din contra, nenorocul care l-a urmărit a avut darul să-l îndârjească și Iorgu Ghica a intrat de curând în posesia trăsuri Maserati, care l-a dus Duminecă la victorie. Această victorie a fost însă sump plătită, motorul neputând să reziste justificatelor pretențiuni ale excelentului pilot.

Intr'adevăr, Iorgu Ghica a cucerit titlul de recordman național bătând confortabil timpul precedent, deși a acoperit ultima sută de metri a parcursului cu o bielă ruptă.

(Continuare în pag. II-a)

Iorgu Ghica după una din victoriile sale